

sted. Udstedes faktura, anses fakturerings- og leveringstidspunktet som erhvervelsestidspunkt.

Bestemmelsen svarer delvis til den gældende lovs § 13 a.

Til § 26

Ved indførsel af varer fra steder uden for EF indtræder afgiftspligten på tidspunktet for varens indførsel (fortoldningstidspunktet). Tidspunktet for varens indførsel afgøres således efter toldlovens bestemmelser. Hvis varen befinder sig under en af de i forslaget § 12, stk. 2, nævnte ordninger m.v., dvs. en ordning vedrørende fællesskabsforsendelse, aktiv forædling, midlertidig indførsel m.v., hvor der indrømmes fuldstændig toldfritagelse ved indførslen, eller varen oplægges i Københavns Frihavn eller på frilager, indtræder afgiftspligten først, når varen opfører sig med at være omfattet af en af disse ordninger, dvs. når fortoldningen finder sted.

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 29, stk. 1.

Kapitel 6

Afgiftsgrundlaget

Kapitlet indeholder regler om afgiftsgrundlaget for leverancer, erhvervelser og indførsel. Afgiftsgrundlaget er det beløb, som der skal betales afgift af. Det fastslås, hvad der skal medregnes henholdsvis ikke medregnes til afgiftsgrundlaget, og hvornår der kan ske berigtigelse af grundlaget.

Til § 27

Bestemmelsen fastsætter, hvad der indgår i afgiftsgrundlaget ved levering af en vare eller en ydelse. Afgiftsgrundlaget er det beløb, der skal betales afgift af.

Det fastslås i stk. 1, at afgiftsgrundlaget er vederlaget uden afgift. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 1, men er sprogligt tilpasset 6. moms-direktiv. »Afgiftsgrundlaget« svarer således til den »afgiftspligtige værdi« efter de gældende regler.

Stk. 2 indeholder en opregning af en række prislelementer, der skal medregnes til afgiftsgrundlaget. Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 7, stk. 2, men sprogbrugen er tilpasset direktivet på et enkelt punkt. Den gældende litra e og g er dog ikke gentaget i forslaget. Efter den gældende § 7, stk. 2, litra e, medregnes til afgiftsgrundlaget kasserabatter og andre rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen (faktureringen). Denne bestemmelse er ikke gentaget, idet afgrænsningen af, i hvilket omfang kasserabatter m.v. skal medregnes til

afgiftsgrundlaget, i stedet fremgår af stk. 3, nr. 2, og stk. 4. Bestemmelsen om serveringsafgift i den gældende § 7, stk. 2, litra g, er ikke gentaget, da bestemmelsen omfattes af de almindelige regler om afgiftsgrundlaget.

I stk. 3 fastslås det, hvad der ikke skal medregnes til afgiftsgrundlaget.

Efter nr. 1 og 2 medregnes ikke prisnedsættelser i form af kasserabat for forudbetaling, og kasserabatter eller andre rabatter, der opnås på det tidspunkt, hvor leveringen finder sted. Disse bestemmelser findes ikke direkte i den gældende lov, hvor det i stedet i § 7, stk. 2, er fastsat, hvilke kasserabatter der skal medregnes til afgiftsgrundlaget, jf. ovenfor. Ændringen sker i overensstemmelse med systematikken i direktivet, men der sker som nævnt ingen ændringer i den gældende retstilstand.

Efter nr. 3 medregnes ikke udlæg, dvs. beløb, som modtages fra køber som godtgørelse af omkostninger, der er afholdt i køberens navn og for dennes regning.

Den gældende lov indeholder ikke udtrykkelige regler om udlæg, men det følger af hovedreglen i § 7, stk. 1, at der betales afgift af vederlaget for leverancen (udlægget udgør ikke en del af vederlaget for leverancen). Bestemmelsen foreslås indsat i overensstemmelse med den tilsvarende bestemmelse i direktivets artikel 11, punkt A, stk. 3, litra c. Bestemmelsen indebærer ingen ændringer i den gældende retstilstand på området, da den afgiftsmæssige behandling af udlæg i realiteten er sket med udgangspunkt i direktivbestemmelsen.

Det er en betingelse for at kunne holde udlæg uden for afgiftsgrundlaget, at udlægget i virksomheden registreres på en udlægskonto, så foretagne udlæg fremgår direkte heraf. Virksomheden skal således kunne redegøre for de faktiske udgifter til udlæg. Da udlæggene ikke vedrører virksomheden, kan virksomheden heller ikke i sin afgiftsopgørelse fradrage den afgift, der ligger på udlæg.

Nr. 4 svarer til den gældende lovs § 7, stk. 3.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den gældende lovs § 13, stk. 7, idet bestemmelsens anvendelsesområde dog foreslås udvidet. Efter bestemmelsen kan der i afgiftsgrundlaget fradrages rabatter, der er betinget af vilkår, som ikke er opfyldt ved leveringen, når rabatten senere bliver effektiv. Efter de gældende regler kan der alene foretages fradrag, når rabatten ydes til registrerede virksomheder, der har fradragsret for afgiften af leverancen. Det foreslås, at der også skal kunne foretages fradrag, når rabatten ydes til andre virksomheder og til private forbrugere.

Det er en betingelse for at foretage fradraget, at